

تعطیلی مدارس به بهانه آلودگی هوا، معضل این روزهای والدین

هفت صبح را پس می گیریم

این تراژدی درباره قصه پدر و مادران شاغل است که حسابی به در دسر افتاده اند و نمی دانند با تعطیلی های مدرسه به دلیل آلودگی هوا و مجازی شدن مدارس باید بچه ها را به کجا بفرستند. کاش کمیته اضطرار آلودگی هوا راهکار دیگری هم پیش پای خانواده ها می گذاشت، راهکاری که هم موجب سرگردانی مادران شاغل نمی شد و هم محیط امن تری برای خانواده ها فراهم می آورد. برای همین به سراغ پدر و مادرهای شاغلی رفتیم که بدانیم آنها در تعطیلات یک باره مدارس به خاطر آلودگی هوا در مورد کودکانشان چه کارهایی می کنند؛ پدران و مادرانی که از تعطیلات مدارس در روزهای آلوده خوشحال نمی شوند.

◀ لیلا مادر دودختره و دو ساله است. می گوید که ما همیشه با چشمی نگران، پیگیر اخبار مدرسه و هواشناسی هستیم تا ببینیم وضعیت تعطیلی مدارس به خاطر آلودگی هوا به کجا می رسد. انگار غم عالم به دلم می نشیند که باید بچه ها را کجا بگذارم. به خواهرها و مادرها پیام می دهم، ببینم کدامان شرایط نگهداری از بچه ها را دارند تا با خیال راحت به سرکار برویم. واقعاً نمی دانم برای روزهای تعطیلی بعدی هم چطور برنامه ریزی کنم. به من می گویند که چرا دقیقه نودی هستی ولی خودمان هم در دقیقه نود مطلع می شویم و حتی قادر نیستیم مرخصی بگیریم.

این راهکارهایی که واقعاً راهکار هم به حساب نمی آیند موقت هستند و گاهی حتی خانواده هم جوابگو ما نیست، البته که انتظاری از آنها نداریم. قبلاً گاهی ما می توانستیم این روزها را در خانه بمانیم و دورکاری کنیم اما دیگر با این پیشنهاد موافقت نمی کنند.

کلاس دخترم فقط روی گوشی خودم پخش می شود چون ما هنوز صلاح ندیدیم که برای فرزند بزرگترم گوشی جداگانه تهیه کنیم و واقعاً پدر و مادر بزرگ هادر برقراری ارتباط با کلاس مجازی فرزندمان دچار مشکل هستند. گرچه بچه ها هر دو از خبر تعطیلی مدرسه و مهدکودک و رفتن به خانه مادربزرگ ها یا خاله و عمه ها، خوشحال می شوند اما اصلاً برای ما خوشایند نیست. خداوند همه ما را از آلودگی هوا و تعطیلی مدارس در امان بدارد تا هفت صبح ها را پس بگیریم.

◀ خانم حسینی می گوید ما که دور از خانواده هایمان زندگی می کنیم و وقتی که مهد پسرم تعطیل می شود، من یا همسرم به نوبت پسرمان را به محل کار می بریم. به نوبت می بریم تا به همکارانمان فشاری وارد نشود. گرچه هیچ کدام از همکاران مجموعه از این شرایط مراضی نیستند که بچه حضور دارد، حتی یک بار به همسرم تذکر هم دادند. خودمان هم می دانیم که دفتر کار، فضا مناسبی برای یک پسر بچه محسوب نمی شود ولی خب ناچاریم. اگرچه واقعاً تمرکزمان به هم می ریزد. کاش در این شرایط که آلودگی هوا ادامه دارد است، کارمندان هم دورکاری می شدند. یکی از همکاران ما فرزندش را به هنگام تعطیلی مدرسه به سرای محله شان می برد و راضی است ولی در نزدیکی منطقه ما این مکان وجود ندارد.

می گویند مهدکودک هایی هستند که در این روزهای تعطیلی، باز است. هیچ سود شخصی برایش نخواهد داشت و آن مهد، این کار را فقط به خاطر رفاه حال والدین کودکان انجام می دهد. برای همکاری با والدین شاغلی که در چنین روزهایی جایی برای نگهداری از فرزندانشان ندارند، تعطیل نمی کنند، ولی گله می کنند که باز بودن مهد های کودک، هیچ نفعی برای صاحبان آنها ندارد.

◀ معلم است و می گوید واقعاً مشکل تعطیل بودن فرزندان و تعطیل نبودن ما والدین، تازگی ندارد و موضوعی که همزمان با تعطیلی دانش آموزان مطرح می شود این است که اگر پدر و مادر آنها هر دو شاغل باشند باید چه کاری برای این فرزندان کرد؟ یا ممکن است این مرخصی اجباری در رابطه با مشاغل دولتی اجرا شود اما برای بخش خصوصی هم فکری شده است؟ به نظرم بهتر است به جای اینکه در روزهای هوای آلوده، همه مدارس و مهد ها تعطیل باشند و این تعطیلی، اجباری هم نباشد، به صورت اختیاری قرار بگیرد، چون ممکن است بعضی از خانواده ها بتوانند از همکاری اقوام و آشنایان و خانواده شان برای نگهداری فرزندان در این روز کمک بگیرند و نیازی به مرخصی نداشته باشند اما بعضی دیگر که به نظرم تعداد بیشتری هم هستند، شرایط حمایت و کمک را ندارند و برای آنها بهتر همین است که بچه ها در مدرسه یا مهد باشند.

سخت نیست که بعضی مهد های کودک برای چنین شرایطی باز باشند و مدارس هم بعضی از دانش آموزانی را که شرایط استثنایی دارند، والدین آنها شاغل هستند و اصلاً امکان مرخصی گرفتن را ندارند، بپذیرند و برای آنها کلاس های فوق برنامه بگذارند. برگزاری کلاس های جبرانی و تقویتی، کاهش ساعات آموزش به جای تعطیل کردن، یک نوبت کردن مدارس، محدود کردن فعالیت های داخل حیط مدرسه مثل برنامه صبحگاهی و ورزش، از راه هایی است که می شود به جای تعطیلی کامل به آنها کمک کرد.

◀ مینا می گوید از وقتی که مادر شدم، خانه دار هستم و مشکل و سختی خاصی در روزهایی که بچه ها نباید به مدرسه بروند و تعطیل می شوند، ندارم، اما بچه ها در خانه نمی مانند و مدام در کوچه با دوستانشان هستند و پای کلاس مجازی هم به طور کامل نمی نشینند و می شود گفت یادگیری مفیدی در آن روزها ندارند؛ حتی معلمشان هم از این بابت نگران است و از یکدیگر کمک می گیریم که چه کار کنیم بچه ها از درس عقب نیفتند. از طرفی هم

تأکید می کنند که خانه را به مدرسه ای با ناظم بد اخلاق تبدیل نکنیم چون این شرایط برای بچه ها هم ساده نیست. پس هیچ نوع زور و فشار و اجباری نمی شود داشت. کلاس های تقویتی برای جبران هم هزینه های مادی و معنوی مانند تشدید خستگی و فشار را به دنبال دارد و واقعاً وقتی زمان می گذرد، قابل جبران نیست و هر چه مرتبط با آن است، هزینه و خسارت محسوب می شود. به عنوان یک مادر فکر می کنم فارغ از تعطیلی به دلیل بارش برف و باران، درباره آلودگی هوا بخشی از دلیل تعطیلی مدارس کاهش رفت و آمدها برای کاهش آلودگی باشد، اما انصافاً به این نتیجه منجر نمی شود چرا که ممکن است بچه ها به مدرسه نروند، اما والدین مجبور هستند آنها را به خانه آشنایان بفرستند یا برای جلوگیری از حوصله سرفتن شان آنها را بیرون ببرند. اما برای این روزهای تعطیل درسی، بچه ها نیاز به برنامه ریزی خوب و دقیق تری دارند که ما به توصیه معلمشان، برنامه رادر جایی مثل در یخچال چسبانیدیم و اگر سعی کنیم فضای اختصاصی برای ساعات آموزش آنلاین در خانه در نظر بگیریم هم بهتر است. مکان مشخص و ثابت می تواند به تمرکز، یادگیری بچه ها و نظارت ما والدین هم کمک بسیاری کند.

◀ سمیه مادر سه فرزند مدرسه ای است. می گوید وقتی مدارس به دلیل حوادث غیرمترقبه تعطیل می شود، همه فرزندان من در خانه می مانند و خودم و شوهرم باید سرکار برویم. این در حالی است که فرزند کلاس اولی ام، اصلاً تاکنون در کلاس شاد نبوده است و یک کسی باید کنارش باشد. اوقات فراغت بچه هم بیشتر می شود که نمی دانم چه کار کند و مدام به من زنگ می زند. به نظر من تعطیل کردن یا غیرفعال کردن مدرسه باید انتخاب و راه حل آخر باشد؛ نه اینکه اولین گزینه باشد. قطعاً من دلم نمی خواهد بچه ام در هوای آلوده نفس بکشد اما راه حل این مشکل، تعطیل کردن مدارس نیست. انگار مسئولان بنا را بر این گذاشته اند که تمام مادران، خانه دار هستند و در صورت در خانه بودن فرزندان،

خیلی به همه خوش می گذرد و مادر هم به کارهای عقب مانده اش می رسد، در حالی که چنین نیست.

◀ زینب می گوید: اینهایی که آخر شب تصمیم می گیرند فردا به دلیل آلودگی هوا مدارس و مهد تعطیل بشود، خودشان خانواده ندارند؟ بچه مدرسه ای ندارند؟ نمی گویند که ما چوب جادویی که اچی می کنیم و یک پرستار بچه از داخل دربیاوریم را از کجا پیدا کنیم؟ خودم و همسر اول صبح که غافلگیر شده بودیم، مانده بودیم بچه ها را کجا بگذاریم تا به سرکار برویم. به نظرم کار سختی نیست که یک متر و معیار برای تعطیلی مدارس تعریف کنیم و والدین هم بدانند که اگر شاخص آلودگی به فلان میزان رسید، مدرسه قطعاً تعطیل یا غیرحضور است. حتی معلم ها هم خواب بودند. این بندگان خدا صبح پا می شوند که برای رفتن به مدرسه حاضر بشوند، می بینند تعطیل شده، حالا کی برنامه برای کلاس غیرحضوری بریزند؟ کی خبر به بچه ها بدهند؟ بچه ها چه ساعتی آنلاین بشوند؟ وقتی بچه های هفت، هشت ساله هم از صبح حدس می زنند مدارس تعطیل خواهد بود به سبب آلودگی؛ چه دلیلی دارد که ساعت یازده شب اعلام کنید؟

کاهش ساعات

آموزش به

جای تعطیل

کردن، یک نوبت

کردن مدارس،

محدود کردن

فعالیت های

داخل حیط

مدرسه مثل

برنامه صبحگاهی

و ورزش، از

راه هایی است که

می شود به جای

تعطیلی کامل به

آنها هم فکر کرد

